

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octombrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne
comunica eventual pre lungă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 22 Septembrie st. v.

Ceea-ce am ținut ieri s'a și adevărit
astăzi.

Unul dintre diarele din București,
„Frăția“, care ținutele aceste îi spunea
lumii, că linia de conduită indicată în co-
loanele „Tribunei“ este o „*poltronerie*“,
publică în numărul sosit azi la Sibiu o
„correspondență particulară“ din Sibiu, în
care un anume „Sibiianul“ arată până
la evidență, că în adevăr noi, „oamenii
dela „Tribuna“, sântem de o potrivă
cu „magnatul Gáll.“

Drept compensațiune dl Gáll va do-
vedî, când 'i-se va oferi ocaziune, că sântem
de o potrivă cu oamenii dela „Frăția.“

Din deferență către cetitorii noștri și
cătră dl procuror ung. reg. din Cluj su-
primăm câteva părți din correspondența
„Sibiianului“ și reproducem din ea
numai ceea-ce bunul simț ne iartă să spu-
nem mai departe.

O ispită din cele mai grele, și nu alt-ceva,
fostă pentru noi această vizită. Ne temeam —
drept se spun — ca oamenii noștri mari să nu

se lase a fi tîrîți de *sentimentul lor monarhic* la
vre-o prostie, care să compromită atitudinea po-
litică a nației. Teama noastră nu s'a împlinit și
sântem veseli.

Numai capii bisericesci au figurat la festi-
vitățile primirii; ei singuri au vorbit. Cuvintele
lor însă nu angajează pe nimeni. Parte că unii
dintr'înșii sânt nise corupți, care au pierdut cu
desăvîrșire stima și încrederea coreligionarilor lor;
parte că episcopatul nu mai are astăzi nici un
rol în conducerea națiunii, după-ce ea 'i-a retras
formal atribuția aceasta și 'și-a ales o altă auto-
ritate, care se 'i reprezente interesele.

Purtarea Metropolitului nostru Miron, spre
exemplu, aerul grozav ce 'și-a dat, deosebita dra-
goste ce 'i-au arătat . . . , ne-a făcut să ridem din
toată inima și să ne întrebăm cine e păcălitul?
Căci cineva trebuie să fie.

Tot atât de puțin ne privesc și ne obligă
declarațiile Împăratului. Asupra acestui punct,
ori-ce ar țină unii din politicianii noștri, pe atât
de subtili pe cât de confusi, toți Românii sântem
unanimi.

Alta era, dacă s'ar fi înaintat Împăratului
„o petiție“, în care 'i-am fi așternut păsurile și
postulatele. Răspunsul seu putea atunci să aibă
caracterul unei dispozițiuni mai înalte, a unei
hotărîri, căreia cu atât mai ales trebuia să 'i
arătăm diferența, cu cât adresându-ne Tronului
fi recunoșteam autoritatea și dreptul
suprem asupra poporului român și a
destinatelor lui.

Din fericire însă, astfel de petiție nu s'a
dat și — pe cât timp bunul simț va rămâne vic-
torios — nici nu se va da.

Nu mai puțin am fi dorit, ca presa noastră
de dincoace să cetească M. Sale tipicul, să spună
. . . , că Românii simțesc acum tot ca înainte cu
douăzeci de ani, că nu vor să se înceie în po-
topul ungrimeii, și că spre a-și simți garantată
existența și dezvoltarea, le trebuie un teritor,
în care să fie autonomi.

Rău făcut-au, că n'au spus aceasta. Da-
toria nu 'și-au împlinit-o de astă-dată. A scăpat
o ocazie, în care putea aduce națiunii un serviciu
imens, dându-'i un exemplu de curagiu și hotă-
rîre neclătinată.

O gazetă locală a mers însă și mai de-
parte. Nu numai că nu a scris ceea-ce tre-
buia să scrie, dar' a luat vorbe împărătesci drept
bani buni și s'a coborît până a cere națiunii să
li se închine, căci e chipul Împăratului bătut pe ei.

N'am vrut să se de o importanță prea
mare acestei halucinații. Și vom spune în secolul
acesta următoarele: Scriitorii „Tribunei“, oameni
onorabili de altfel, sânt mai mult filosofi sau di-
letanți decât oameni politici. Ca filosofi, gîndi-
rea lor e atât de profundă încât se înămolesce
în adîncimea la care lucrează și pierde adesea
noțiunea lucrurilor celor mai simple. Ca dile-
tanți, discută chestiile politice cum ar discuta o
chestie de literatură sau de școală. Diletantismul
acesta, amestecat cu filosofia metafizică, a dat
nascere unui fel de misticism zăpăcit, care ori-ce
poate fi numai politică nu. În tot cazul publicul
român s'a saturat de el.

Onorabilele persoane dela „Tribuna“ ca să
de producției lor o valoare oare-care, să intitu-
lează când scriu: „noi, partida națională“ Așa
au ținut și în apreciațiunile lor despre visita din Cluj.
Ei bine, aceasta este inexact. „Tribuna“ n'a primit
dela nimeni această sarcină și tot atât de puțin
reprezintă ea ideile și aspirațiile maselor națio-
nale, ca și magnatul Gáll.

În privința aceasta nu strică ca lumina să
se facă și ca adevărul să se scie.

Sibiianul.

Dintre două una: ori corespondența
aceasta a fost trimisă de aici din Sibiu la
„Frăția“, și atunci „Sibiianul“ este o
canalie politică, un om lipsit de ori-și-ce
bărbație, care aici acasă nu îndrăznește să
spună ceea-ce simte și gîndesc, ci de-
nunță pe concetățenii sei în coloanele unui
diar de preste hotare; ori corespondența
„Frăției“ este făcută în București, poate
chiar în redacțiunea „Frăției“, și atunci
ea este o infamie diaristică, opera unui
mișel lipsit de ori-și-ce sentiment de onoare,
care înșeală publicul, minte, denunță și
bagă în același timp vîrjă între frați.

Așa ori așa, nu înțelegem, cum dl I.
Bibicescu, om în toată firea, deputat în
camera României, membru în consiliul co-
munal al Bucureștilor, poate să sufere
asemenea infecțiuni în coloanele unui diar,
în fruntea căruia stă numele d-sale.

Puțin ne pasă cum vor fi judecând
exaltații din redacțiunea „Frăției“ despre
lucrarea noastră, despre destoiniciile noastre,
despre pozițiunea Românilor din Ardeal și
despre sentimentele lor și ale noastre față
cu patria noastră și față cu Monarhul
nostru. Pot să ne osîndească, pot să ne
batjocurească, pot să se pronunțe cum
vreau, dar' s'o facă aceasta în formă cin-
stită, ca lucru pornit dela dîșii, ear' nu
ca manifestare a sentimentului public de

aici, nu într'o formă, care ne compromite
pe noi cei de aici și înăspresce încordă-
rile și astfel destul de triste, pe care ad-
versarii cauzei noastre le-au produs în-
tre noi.

Om fără de nici o durere pentru
neamul lui trebuie să fie Românul din
România, care nu se simte greu atins,
când vede zăpăceala în care ne aflăm și
impotența politică, la care ne-au adus
desbinările făcute cu premeditare de agen-
ții actualului guvern. Și nu e destul că
ne sbuciumăm noi între noi, ci mai vin
și frații noștri din România să arunce în
formă de corespondențe primite de aici
merele discordiei între noi. Nu e destul
că sîntem bănuți, pentru-ca persecutarea
noastră se pară justificată, ci frații noștri
din România mai vin și ei și adevărese
prin corespondențe primite de aici bănu-
ele ce planează asupra noastră. Nu e
destul, că frații noștri din România nuse
interesează de mișcarea noastră politică,
culturală și literară și își iau mai ales de
prin diarele streine informațiunile despre
cele ce se petrec la noi, ci mai vin și
colegii noștri din București și le spun în
formă de corespondențe primite de aici
cele mai necălite minciuni despre noi.

Sentimentul monarhic, de care „Si-
biianul“ își bate joc, este la Românii
din țările coroanei ungare atât de tare,
încât resistă chiar și față cu miseriile tim-
pului de astăzi, și singur el, acest senti-
ment sănătos, ne mai ține pe calea cea
dreaptă, căci, dacă nu 'l-am avî, ori am
face cu toții ca metropolitul Miron, ori
ne-am isbi ca nise turbați cu capetele în
ziduri.

Pentru-că au acest sentiment, pen-
tru-că „recunosc autoritatea și
dreptul suprem“ al Tronului
„asupra poporului român și a ade-
stinelor lui“, Românii au însărcinat
pe comitetul ales de dîșii în conferența
din Sibiu să 'i arete Monarhului într'un
memorand motivele rezervei, pe care 'și-o
împun față cu parlamentul din Budapesta;
și pentru-că au acest sentiment, din de-
ferență către Tron, comitetul n'a presen-
tat acest memorand acum, când Maiestatea
Sa a venit aici ca să ne vadă, ear' nu
ca să ne judece. Nu noi, „oamenii dela
„Tribuna“, ci Românii reprezentați în
conferența din Sibiu vor așa, și comitetul
ales de conferență nu față cu noi, ci față

Foița „Tribunei“.

Rusalin pîcurarul.

Poveste.

De

Nicolae Trimbișoniu.

I.

Fîi cu mintea încordată,
Căci Vî spun ce-a fost odată;
Vî spun o dragă poveste,
Cum n'a fost, nici nu mai este.

* * *

Fost'a fost odată 'n lume,
După cum povestea spune,
Un ciobănaș tinerel,
Rusalin se chema el.
La stat era gingașel,
De se tot privești la el;
Nu era nalt, nice gros,
Cum e omul mai frumos,
Cu buzute subțirele,
Cu ochi ca două măgele,
Cu obrazi de trandafiri; —
Vedîndu-l se te tot miri,
Cum era de frumusețel,
Acel tîner ciobănel.

N'a fost numai frumusețel,
Ci-a fost și blînd ca un miel,
Și nu uită nici odată,
Vorba spusă de-a lui tată,

Cînd pre genunchi îl ținea
Și cu dulci vorbe 'i ținca:
— „Dragul tatei, fii tu bun
„Și s'ascuți ce eu îți spun,
„În toată viața ta,
„Nici un rău să faci cuiva,
„Să fii blînd, ascultător,
„De Dumnezeu temător,
„În lucru străduitor,
„Întru toate păstrător.
„Dacă tu mi-'i asculta,
„Domnul din cer îți va da:
„Fericire, sănătate
„Și noroc bun întru toate;
„Ear' de nu, — ești urgisit,
„De Domnul din cer urît,
„De oameni drepti prigoniți,
„Între ei nesuferit.“ —

Trimîțînd Domnul cel sfînt
Moarte multă pe pămînt,
Au murit 'și-a lui părinți
Cu atîta foc iubiți,
Ear' Rusalin singurel
Rămase ca vai de el.

Ce se făcî acum dară?
Apucă drumul în țeară,
Să lucreze, să câștige
Cu necazuri și cu grije,
Să nu șeadă fără muncă
Căci e rău de cari nu lucră.

Rusalin cu mult necaz,
Plin de lacrimi pe obraz,
Supărat, cu multă jale
Isprăvis multă cale,
Pîn' ce găsi un țeran,
La care intră cioban,
Și astfel grije se aibă
De-o turmă de oi întreagă.

Era bun al seu stăpîn,
Cugetai că-i chiar Român,
Mîncare-'i trimetea des
Și-'l îmbrăca pe ales,
Căci îi era drag de el,
Fiind așa frumusețel;
Dar' lui totuși nu-'i plăcea,
Liniste în pept nu avea,
Căci era pășunea rea,
Iarba nu crescea pe ea.
Oile flămîndiau tare
Ne-avînd destulă mîncare,
Și căci nu se săturau
Nice lapte mult nu dau;
Ear' din lapte s'alegea
Caș puțin și urdă rea.
Apoi, lucru de mirare,
Nici lăna nu crescea mare,
Era mițucoasă, rară,
Pătucioasă și murdară.
Încît bietul Rusalin,
Să muncia de-an mare chin,
Și într'una se gîndia,
Capul, mintea își bătea,

Cum se făcî? Ce s'aleagă,
Ca pășunea să-'i direagă,
Să-'i fie turma frumoasă,
Oile la muls lăptoase,
Lăna deasă și curată
Ca și cînd ar fi spălată.

Mult timp nu se cugeta,
Căci om înțelept era,
Mintea lui nu era slabă,
Capul nu-'și purta de giabă:
Ear' un om cu mintea 'ntreagă,
Ori unde și 'n ori-ce treabă,
Gîndesc la Dumnezeu
Și nu se lasă la rău,
În tot chipul se căznesce,
A s'ajuta se silește.

Cînd ziua turma își pășcea,
La umbră nu se punea,
Ci sapă, hârleț prindea,
Pămîntul îl scormonea,
Rădăcini, tufe scotea,
Doamne ce lucru făcea!
Ați așa, mîne așa,
Pîn' o dumbravă săpa,
Apoi presăra gunoi,
Gunoiu bun făcut de oi,
De care el aduna
A să perde nu lăsa.
Doamne, cînd toate se coc
El nici cît nu sta pe loc;
Sămînța de ierburi bune
Năzuia ca să-'i adune,

cu dinșii are datoria de a prezenta acel memorand când se va cuveni.

Ear' cât pentru întrebarea, dacă sîntem ori nu autorizați să scriem „noi, partida națională“, numai acela, care nu vrea, nu știe, că n' avem să cerem dela nimeni autorizare: sîntem noi prin noi înși-ne autorizați! Am dorî să scim, cine este „partid național român“, dacă nu sîntem noi? care este organ al partidului național, dacă nu e „Tribuna“?

Au trecut timpurile, când ne uitam sficioși împregiurul nostru și ne întrebam în fiesce-care dî, dacă exprimăm ori nu cu destulă fidelitate sentimentul comun al cetățenilor nordici români: astăzi, după o lucrare încordată de patru ani, vedem clar, când privim împregiurul nostru, și scim, că aceia, care nu vor ori nu îndrăznesc să meargă alături de noi, ori rămân ei singuri ca nise curioșități, ori trec, fie chiar și fără de voie, la dl Gall și la metropolitul Miron.

Singură politica hotărîtă, dar' sinceră, leală și chipzuită este cea, care poate să afle între Români din țerile coroanei ungare destui spriginițori sinceri, și cătă vreme susținem politica aceasta, mergem noi cu lumea și lumea merge cu noi.

Se poate, că fraților nostri de peste Carpați, se poate, că chiar actualilor purtători ai puterii publice din România nu le vine la socoteală politica aceasta. Nu credem însă, că cineva va îndrăzni să susțină tesa, că noi Români din imperiul acesta avem să ne inspirăm de peste Carpați, să ne croim linia de conduită politică potrivit cu interesele statului român, ear' nu cu ale noastre proprii, și că nu numai în ceea-ce privește viața literară, ci chiar și cât pentru viața politică soarele trebuie să răsăre pentru noi la București.

Și chiar susținînd cineva tesa aceasta, noi nu intrăm în discuțiunea ei, ci îi răspundem: Aici la noi nu se poate face cu oare-care șanse de reușită decît politica, pe care o servim noi.

Un singur lucru ne pot cere frații nostri de peste Carpați: să nu le facem greutăți, să nu ne amestecăm în certurile lor, să le dăm bună pace. Același lucru îl cerem și noi dela dinșii: destule greutăți ne facem noi înșine unii altora, destul ne certăm noi între noi, destul sîntem de zăpăciți; să nu ne mai zăpăcească și ei!

Scim prea bine, că „Sibiianul“, dacă nu e din Sibiu, face ceea-ce face de dragul vre-unui prieten, care se află fie la Sibiu, fie la Arad, fie la Brașov, și că în adevăr fraților nostri de peste Carpați nu li se poate imputa fapta tolerată de dl I. Bibicescu. Reserva, pe care ni-o impunem față cu certurile fraților nostri de peste Carpați, ne dă însă dreptul de a cere, ca publicul de peste Carpați și colegii nostri din București să nu treacă cu vederea, să desaprobe abuzul de libertate ce se face în paguba noastră.

Și cu o străduință rară,
Din ziori până de seară,
Unde sămânța vedea,
Acolo de loc mergea,
Fie fost cât de puțină,
Totuși o strîngea în mână,
Și 'n traistă o aduna,
Ear' la stîna când mergea
În pămînt o sămîna,
Cu pămînt o-acoperea.

Aci aici, mîne colea,
Făcea singur ce putea,
Când vremea bună ținea;
Ear' când eara se puneă,
Dumbrava lîngă și lată,
Toată era sămînată.

Nici de una nu nita,
La pămînt ingenunchia,
Și ruga pe Dîeu
Să-i trimită darul seu,
Căci fără de a lui dar,
Tot lucrul este 'nzadar.

Dîeu, ca bun părinte,
Ascultă ruga ferbinte,
Și trimise-o iarnă groasă,
Timp frumos și ceață deasă,
După care dede eară,
O căldură primăvară,
Care făcu să resară,
Iarbă multă ca și 'n vară;
Încât pășunea cea veche
Acum nu avea păreche,

Ne folosim de acest drept.

Îi încredințăm pe frații nostri de peste Carpați, că nu este o mulțumire să stai și să lucrezi aici, mistuindu-ți cele mai frumoase zile din viața ta în luptă nu numai cu adversarii, ci chiar și cu amicii tei politici: soarta aceasta se nu 'și-o dorească nimeni; la „gloria“ aceasta nici un om cu mintea întreagă se nu rîvnească! Stăm cu toate acestea aici, ne facem datoria și nu poate nimic să slăbească în noi dorința de a ni-o face. Dacă însă noi „oamenii dela Tribuna“, nu ne disgustăm, se disgustă alții, își perd toate iluziunile și se retrag din mlăstinita noastră viață publică, încât conducerea le rămîne în cele din urmă mișcilor rîvnitori la câștig necinstit și impotenților muncii de o bolnăvicioasă ambițiune.

Semne și presemne. Între reprezentanții, trimiși de partidul național săsesc în dieta din Budapesta sînt, precum scim, și câțiva „Streberi“, oameni doritori de a ajunge prin finețe diplomatice la vre-o cinste mai mare ca ceilalți concetățeni ai lor. Unii din acestia 'i-au declarat, precum ne spune „Kološovár“, unui magnat, că Sașii sînt gata să între toți până la cel din urmă om în „reuniunea maghiară de cultură“, dacă numai se vor modifica cîteva puncte din statutele reuniunii.

„Unul dintre guvernamentalii dela „Kološovár“ își dă însă silința să arete, că nu trebuie să se pună nici un temei pe declarațiunile făcute de acei fruntași ai Sașilor.

„Cerul sperării noastre trandafirii se întuneacă, — țice el, — și începem a ne îndoi, că dacă informatorul nostru aristocratic, — după înlăturarea greutăților, — 'i-ar invita pe respectivi deputați să între, ei s'ar și ține de vorbă, ne îndoiim, când, luând de exemplu numărul de astăzi al ziarului „Kronstädter Zeitung“ găsim din nou în acest organ par excellence al deputaților naționali un ton, care întrece pe „Tribuna“ în ceea-ce privește ațîțarea focului și supralicitează toate cele de până acum în ceea-ce privește tonul provocator.“

Apoi de! Să vină un guvern destul de rezonabil, pentru-ca să le lase Sașilor, potrivit cu tradițiunile seculare, limba lor germană în viața lor comună și să nu le impună pe cea maghiară nici la dirigătorii, nici în scoli, să li se facă Sașilor dreptate după lege și după făgăduințele frumoase, ce li s'a dat, și nici „Kronstädter Zeitung“, nici vreun alt organ săsesc nu va mai emula cu „Tribuna“.

Să li se facă apoi și Românilor dreptate, și nu va mai „sufli în foc“ nici „Tribuna“. Căci, presupunînd chiar, ceea-ce nu admitem, că în adevăr „Tribuna“ suflă mereu în foc, nu tot „Tribuna“ a și făcut focul. Alții au adunat materiile inflamabile, alții au pus fitilul, alții au stîrnit jarul, și dacă „Tribuna“ în adevăr va fi suflînd în focul făcut, suflă pentru-ca să nu ardă pe ascunsese, suflă, pentru-ca lumea să prindă de veste și să alerge cât mai curînd, ca să stîngă.

Fiind toată 'ntelenită
Cu iarbă acoperită.
Acum, frate, să vîdă traiu,
Traiu dulce ca și în raiu,
Oile atît mînceau
Până-ce să săturau,
Și când la muls se lăsau,
Lapte nemăsurat dau,
Din care mult caș făcea,
Urdă multă alegea,
Urda era mai gustoasă,
Nu ca 'nainte vîroasă,
Ear cașul era dulciu
Nu ca 'nainte sălcu.
Apoi, lucru de mirare,
Lâna încă creștea mare,
Era deasă și curată,
Ca și când ar fi spălata.

Și mai făcea și locașe
Recoroase, drăgălașe,
O colibă pentru sine
Și pentru stăpîn, când vine;
Eară pentru turma sa,
A 'nceput a ridica,
Șopruri mari, staule largi,
Tot din lăturoni de fagi,
Cari pe biete de oi,
Să le scutească de ploii,
Dar' să dea și răcoare
Când sînt rațele de soare.

(Va urma.)

Unde ajungem?

O sucesce la dreapta, o sucesce la stînga și totuși, dl Tisza, nu mai scapă de încercături financiare.

De când e șeful cabinetului actual, dl Tisza schimbă într'una persoanele pentru portoliul ministerului de finanțe și schimbări zadarnice, guvernul tot nu scapă de datorie. Nu mai are încredere în nimeni, dar' 'i-a mai rămas credința egoistă, că singur numai dinsul va pute descurca situația critică a finanelor țerilor coroanei ungare.

De luni de zile diaristica maghiară este agitată de programa financiară a dlui Tisza. De când cu discursul din Oradea-mare al dlui Tisza, agitația a luat o direcțiune îngrijitoare pentru guvernul actual.

Ori-cine, care a cetit discursul din Oradea-mare al dlui Tisza, ori cine, care a cetit cu băgare de seamă discursul tronului, sîntem siguri, că a rămas adînc mîhnit de cele ce se petrec în cercurile hotărîtoare din Pesta.

De doisprezece ani se măresc dările cu de-a valma. Pentru-ca să scape de încercături financiare, guvernul actual a inventat nouă resurse financiare, pe care dacă le studiăm mai cu băgare de seamă, ajungem la rezultatul, că ele sînt de tot ridicole și ne dovedesc o stare de ineptie financiară.

De doisprezece ani, dările s'au înmulțit cu 47 1/4 %; s'a redus numărul funcționarilor subalterni, s'a reținut la început 10 apoi 18 și în urmă 35% din retribuția amployaților celor mai inferiori. Și toate aceste măsuri draconice în loc ca să ne dea un rezultat satisfăcător în ceea-ce privește îndreptarea stării financiare a statului, ele din contră ne-au dovedit, cumcă țeara merge din ce în ce mai rău, din pricina incapacității și a zăpăcelii ce domnesce în spiritul chivernisitorilor nostri.

Spiritele poporațiunii rurale sînt excitate; proletariatul spiritual s'a înmulțit în mod îngrijitor; muncitorii stau și plîng pe ruinele vremurilor trecute; meseriașii și lucrătorii emigrează în mase spre România; și rămîn în țeară boierii, ciocoi parveniți și Ovreii, care parte se bucură de favoruri mari, parte s'au îmbogățit pe spina-recei celor ce au emigrat.

Astfel nu mai merge, crisa se apropie și în curînd avem să vedem cu ochii deprecierea hîrtilor de valoare și poate chiar și deprecierea pieselor de „argint“, deprecierea acestor din urmă, fiindcă valoarea nominală nu corîspunde nici cu cantitatea, nici cu calitatea argintului. Dl Tisza în nemărginitul seu dar de a îmbunătăți situația financiară a țerii a făgăduit, că în sesiunea viitoare a adunării deputaților va depune la biroul camerei un proiect de lege privind la sporirea impozitului asupra beuturilor spirituoase.

Cât de izbitoare este această măsură asupra acestui ram de industrie, vom arăta într'unul din numerii viitori. Deocamdată ne mărginim a constata, că prin această măsură se compromit foarte grav interesele Românilor din comitatul Aradului, din Bănat și din părțile sudice ale transilvaniei.

Tot mai ales în spinarea Românilor se descarcă toată. Dar' dacă am avé cel puțin mîngăierea sufletească, că guvernul va întrebuința o parte al acestui impozit pentru folosul și îmbunătățirea stării noastre culturale.

Zadarnică dorință!

Venitul acestor impozite se va întrebuința pentru luxul ce pretind aristocrații maghiari a se desvolta la Budapesta.

În vederea, că statul are deja până acum o datorie publică de peste 5 miliarde de franci, în vederea, că datoria publică se urcă pe fiecare an cu câte 50—60 milioane de florini; în vederea, că starea economică a țerii este puțin satisfăcătoare, din cauza completei lipse a irigațiunilor: sîntem în drept, ca cetățeni români ai țerilor coroanei ungare, — a ne întreba: Unde vrea să ne ducă dl Tisza cu noul seu sistem financiar?

Unde vom ajunge?

Crispi la Friedrichsruhe.

Acum, după-ce ministrul-president italian Crispi s'a rezolvat a visita la Friedrichsruhe pe principele de Bismarck, se pare, că problemele politice externe italiene vor eși din nou la iveală. Nu mai încape îndoială, că obiectul de conversațiune al celor doi diplomați îl va forma și cestiunea bulgară, dar' tot atît de sigur e și aceea, că guvernul italian e în prima linie preocupat de cestiunile de putere dela Marea-mediterană, și astfel adevăratul scop al

actualei călătorii a lui Crispi stă în prima linie cu aceste în legătură.

Cât pentru Italia, cestiunea orientală s'a învîrtit totdeauna numai pre lîngă aceea, de a evita vre-o nouă aparență de rivalitate la Marea-mediterană. Destule gînduri îi cauzează ei Francia, și n'ar voi să se mai încurce și cu Rusia.

Eată ce scrie în această privință, „Fremdenblatt“, organul oficiului nostru de externe:

Ministrul-president italian Crispi petrece de față la principele de Bismarck, și astfel stăm în fața unui nou fapt, ce după-cum se prevede va face o bună impresiune. Italia s'a alipit strîns de politica Austro-Ungariei și a Germaniei. Asta a fost mai vîrtos opera contelui Robilian, cu toate că Italianii s'au fost convinși de mai nainte despre necesitatea acestei apropiieri. În mai multe rînduri s'a sulevat cestiunea, cât preț are alăturarea Italiei la politica celor două puteri, pentru menținerea păcii în acele puncte, unde poate să fie mai ușor amenințată. Tot atît de vîdite sînt și acele avantagii, pe care le câștigă Italia în urma acestui raport. Italia încă se ține de acele țeri, care în prima linie se nîsuesc, ca raporturile de drept și tractatele europene ce sînt în vigoare să fie respectate; puterea și interesele ei se sporesc sub aripile apărătoare ale păcii; ear' dacă s'ar nasce încercături sau la un punct oarecare al Europei s'ar valida o politică de aventuri, ea ar fi aceea, care ar suferi pagube mai mari. Organele berlineze au voit să evite ori-ce interpretare falsă, la care ar fi putut fi expusă visita lui Crispi în Friedrichsruhe. Probabil, că acesta a fost și scopul ziarului „Die Post“, când a scris următoarele: „Dacă Germania exerciază vre-o înfrîrire asupra prietenilor sei, aceasta o face în interesul menținerii păcii“. În general se crede, că în decursul vizitei lui Crispi se va suleva și cestiunea atitudinii Italiei în cestiunea bulgară.

Ziarul francez „Le Matin“ publică următoarele:

Dl Crispi, care s'a dus să viziteze pe regele Italiei la Monza, se va duce de aci la Friedrichsruhe, fiind invitat de principele Bismarck, ca să se înțeleagă asupra următoarelor două puncte: 1. Cestiunea Orientului și situațiunea în Francia. 2. Satisfacțiunea ce trebuie dată Papei de către Quirinal, spre a se ajunge la o împăcare între papism și regat.

La aceste „Le Matin“ face următorul comentariu:

Guvernul austriac este amenințat de agitațiunea partidei catolice, și anume a unor episcopi. Bismarck are dar' nevoie de favorul Papei, pentru-ca acesta să liniștească pe episcopi. Astfel Bismarck se face puternicul protector al Austriei. Alianța Austriei și Germaniei este mai strînsă decît ori-când; dovadă este, că biroul ambasadurului german din Viena, al principelui Reuss, se află la ministerul de externe de acolo.

Răsboiul vamal cu România.

Răspunzînd la un articol din „Neue Freie Presse“ intitulat: „Șovinismul economic în România“, în care erau combătute păreriile dlui Aurelian în privința tarifului autonom, „Voința Națională“ dela 20 Septemvrie v. scrie următoarele:

Înainte de a intra în amănuntele articolului, ținem să lămurim o cestiune de ordin mai general. După-ce arată perderile ce am suferit din cauza tarifului autonom și enumeră suferitele fabrici ce s'au înființat în țeară dela introducerea lui, organul vienez trage concludia, că speranțele noastre în privința întemeierii unei industrii naționale la noi în țeară au fost înșelate.

Cât de superficial judecă lucrurile „Neue Freie Presse“!

Tariful autonom a fost introdus în Iulie 1886, de abia un an de zile a trecut dela introducerea lui. Cum crede organul vienez, că a putut cineva să-și închipue la noi, că într'un așa de scurt timp vom pune temelia unei industrii naționale? Nu unu, nu doi, ci șapte, opt sau dece ani ne vor trebui de muncă continuă, de stăruință neadormită pentru a întemeia în România un număr de fabrici, cu cari să îndestulăm, dacă nu totalitatea cel puțin o mare parte din trebuințele noastre.

Nu este exemplu în lume ca o țeară să-și fi întemeiat o industrie numai în câțiva ani. Francia a pus de cîmi de ani, pentru-ca să-și poată creia o industrie și au trebuit secole, pentru-ca s'o ridice la gradul, în care se află astăzi. Statele-Unite de asemeni au pus un sfert de secol, pentru-ca grația măsurilor protectoare ce au luat să-și ridice industria la un nivel, care uimesce pe statele industriale

europene. Rusia de asemeni a pus aproape jumătate de secol pentru a își înființa o industrie națională.

Le scim toate acestea și nu ne-am închipuit nici odată, că vom întrece și pe Francezi și pe Americani și pe Ruși.

Un început trebuia însă făcut odată, mai curând sau mai târziu, pentru a scăpa din ghimbele industrialilor străini, cari ne storce toți banii și toată munca noastră. Începutul s'a făcut și cu succes încă și cu nici un preț nu ne vom mai întoarce la starea de mai înainte. Departe însă ca acest început să fie mic, el a întrecut așteptările noastre. Deja o mulțime de fabrici s'au întemeiat în timpii din urmă și multe altele sânt pe cale de a se înființa. Vom publica în numărul viitor o statistică exactă a fabricilor existente și credem, că ori-și-cine se va pute încredința, că țara noastră nu este așa de săracă în industrie cum își închipuiesc unii. Impulsia este dată și numai răbdare ne trebuiesc pentru a duce această mare întreprindere la bun sfârșit.

În agricultură noi n'am suferit așa cum își închipuiesc vecinii nostri și pe câmpul industrial am reușit succese, cari ne sânt o bună chează pentru succese viitoare din ce în ce mai însemnate.

Și situația agriculturii noastre va merge îmbunătățindu-se paralel cu întemeierea fabricilor, căci ori-ce uzină ce se întemeiază în țară constituie un debușeu însemnat pentru produsele noastre agricole, fie ca hrană pentru lucrători, fie ca materii prime pentru fabricate.

Din întemeierea industriei naționale așteptăm nu numai o desrobire a țării de sub tutela fabricanților străini, ci și o ridicare a agriculturii.

„Neue Freie Presse“ poate vedea, că ne dăm foarte bine seamă de situație și că nu ne facem nici o iluzie.

În numărul viitor vom căuta să intrăm în amănunte și să arătăm cât de puțin este în curent organul vienez cu atacurile noastre economice.

Cronică.

Onomastica Maiestății Sale. Din incidentul onomastice Maiestății Sale a Monarchului, în toate scoalele din Sibiu s'a arangiat festivitatea corespunzătoare și în biserica rom.-cat. din cetate s'a săvârșit un serviciu divin festiv, la care a asistat întreg corpul ofițerilor din loc împreună cu soldați din toate trupele ce garnisonează în Sibiu. În biserica gr.-or din cetate încă s'a săvârșit un serviciu Dăescu de către Înalt Preasfinția Sa Metropolitul Miron Roman cu asistență numeroasă.

Sciri personale. Excelența Sa comandantul de corp, general de artilerie br. de Schönfeld a plecat cu trenul de ieri dimineață la Viena, unde va petrece timp mai îndelungat.

Pentru rezervistii supletori. Ministrul de război a dat ordin, ca în 1 Octomvrie să se cheme la deprindere de arme chiar și rezervistii supletori, ceea-ce în alți ani nu s'a făcut.

Adunarea generală a pompierilor din comitatul Sibiului se va ține la 12 Octomvrie st. n. a. c. la 2 oare după amiază în sala cea mare a comitatului. Obiectele vor fi următoarele: 1. Cetirea protocolului ultimei adunări plenare; 2. Raportul comitetului despre activitatea sa; 3. Pertractarea asupra mijloacelor ce sânt de lipsă pentru stingerea focului în comunele comitatului; 4. Alegerea noului comitet.

Societatea de lectură „Virtus Romana Rediviva“ a junimii studioase dela gimnasiul superior român greco-catolic din Năsăud începându-și activitatea pe anul școlastic 1887/8 s'a constituit la 20 Septemvrie n. sub conducerea d-lui profesor Dr. Constantin Moisil în modul următor: Președinte: Aurel Oltean, stud. în cl. VIII-a gimn.; vice-președinte: Octavio Popescu, stud. în cl. VII-a gimn.; notar: Iosif Sângerzan, stud. în cl. VIII-a gimn.; bibliotecar: Dănilă Mălaiu, stud. în cl. VIII-a gimn.; cassar: Aurel Moțoc, stud. în cl. VII-a gimn.; controlor: Alexandru Măiereanu, stud. în cl. VII-a gimn.; redactor al foaiei „Musa Someșană“: Iacob Făgărășan, stud. în cl. VIII-a gimn. Năsăud, în 30 Septemvrie n. 1887. Biroul.

Loviți de trăsnet. În 1 Octomvrie n. au fost loviți de trăsnet doi săteni din comuna Siliu Corosceiu din Valea-Sibiului; unul dintre ei a rămas mort, ear' celalalt a fost ars grozav încât nu-și mai simte de loc un picior, unde a fost atins de fulger.

Documente istorice. O mulțime de documente, cari privesc de deosebire istoria Ardealului, s'au depus din partea familiei conților Bethlen în muzeul național maghiar din Budapesta. Toată această colecțiune de documente a format încă foarte de mult o arhivă familiară și proprie a numiților conți; în decurs de timpuriu colecțiunea s'a tot mărit. Această colecțiune de tot avută și unică în felul ei oferă un teren

larg de studiu pentru istorici, cu deosebire cuprinde foarte prețioase date asupra catastrofei dela Mohaci.

Orașul Fiume în conflict cu ministrul Baross. Din Budapesta se scriu următoarele: Între ministrul de comunicațiune Baross și reprezentanța orașului Fiume a izbucnit un conflict, care într-una din ședințele din urmă ale reprezentanțunii din Fiume a luat un caracter de tot aspru. Unul dintre vorbitori făcând nescari apăsări foarte aspre ale manierei, cu care ministrul Baross s'a purtat față cu orașul și propune apoi, ca diploma de cetățean de onoare să i-se ceară înapoi ministrului. Nimeni din cei adunați n'a luat în apărare pe ministrul. Prilegiul la conflictul acesta a dat o ordinațiune a ministrului, care dispune punerea unor șine ca legătură între piete de depozite și între gară, ear' aceste șine trec prin oraș și pe dinaintea teatrului. Sânt acum doi ani, s'a fost adunat în piete de depozit din Fiume o mulțime de mărfuri, astfel, că neputându-se aceste transporta regulat la gară, au pricinuit cu vreme o stagnare a comunicațiunii, ceea-ce învalvă mari pagube. Ministrul de comunicațiune în înțelegere cu reprezentanța orașului a dispus formarea unei comisii mixte în care mai aveau să fie reprezentate oficiul maritim și camera comercială de acolo. Comisiunea aceasta avea să afle un *modus vivendi* și ea se exprimă pentru înființarea unei piețe de depozit pe delta din Fiumara, și aceasta îndeosebi pentru lemne, precum și punerea acestui loc în legătură directă cu gara prin o cale ferată. În scopul acesta ministrul a și cerut un credit de 170.000 fl. apoi afară de acest credit, dieta Ungariei a mai pus 400.000 fl. în bugetul anului viitor sub titlul: „Căi ferate de stat“. Reprezentanții orașului s'au exprimat, că nu consimțesc, ca calea ferată să fie dusă prin oraș, ceilalți factori însă precum și oficiul maritim și camera comercială s'au exprimat pentru proiectul guvernului. Acum ministrul se pune și scrie orașului o scrisoare ținută în ton foarte binevoitor, desfășurând într-una favorurile ce s'ar nase pentru oraș din legătura amintită. De aici înainte magistratul s'a pus pe trăgănarea afacerii, el refușă convocarea unei ședințe precum și trimiterea în comisii a delegaților sei convocată din nou de ministrul de comunicațiune. Sosind însă sezonul când piete de depozit din Fiume încep a se îngrămădi de mărfurile ce sosesc, ministrul trimite un ordin aspru către reprezentanța orașenească și dispune clădirea imediată a acestei linii ferate. Ordinul acesta a provocat apoi conflictul din fruntea noțiței. Mai departe desvoltare a afacerii are o însemnătate politică deosebită, luând în considerare raportul în care Fiume stă cu Ungaria.

Panslavism. Slavii din Austria fac pe și ce merge tot mai mult s'von în țară, panslavismul se înrădăcează tot mai mult în sufletele lor. Ei argumentează lumii, că ei universitate slavonă nu mai pretind, dar' cu tot de-adsul pretind, ca să li se înființeze o universitate rusească în Laibach. Și, după-cum cetim în „Neue Freie Presse“, ca reformator bisericesc panslavist a pășit cel dintâi Dr-ul Rieger. După-cum scrie un corespondent al diarului panslavist din Moscva „Ruski Kurjer“, Dr-ul Rieger ar fi dis odată către acel corespondent aceste: „Cât ce mi-ar succede, să pun odată capăt războiului național dintre Cehi și Germani, să aflu prin urmare un *modus vivendi* pentru ei, atunci mi-aș ține de datoria mea patriotică, a nu îndrepta toată activitatea numai spre aceea, ca biserica bohemă catolică să se unească cu Roma cam în acel raport, în care se află astăzi unii ruși, adică: să se unească ritual bisericeii orientale cu limba slavonă veche ca limbă bisericească, popii nostri să se poată însura și să ducă viață de părinți de familie.“ La aceste vorbe observând corespondentul numitului diar, că se poate și aceea, că o parte din poporul ceh va ține tare la ritual catolic de acum, și prin asfel de experiment s'ar produce desbinare în popor, a răspuns Dr. Rieger „De asta nu mă tem! Tot poporul va trece; apoi să vezi! Cu reforma aceasta socială s'ar înălța foarte mult și nivelul de cultură al poporului ceh. Liturgia slavică ar împotrăni în poporul ceh de nou spiritul slav, care a pățit de tot mult sub influența culturii vestice, ear' ștergerea celebratului ar fi un factor însemnat pentru propășirea naționalismului nostru și pentru națiunea cehă ar adauge multo elemente de cultură.“

Eminescu. O scrisoare din Botoșani, comunică „Liberalului“, că starea poetului Eminescu nu e de loc atât de gravă cum a fost descrisă de „Curierul Român“. Din contră, Eminescu se află mai bine și urmează înainte cu tratamentul medical ce i-s'a recomandat. Totodată aflăm, că poetul a exprimat dorința să se mute la Iași, unde are mai mulți cunoscuți și prieteni.

Justiția engleză în Iași. Sub acest titlu „Curierul Balașan“ publică următoarele: Aflăm că înaintea curții din Londra se debate un proces de câteva milioane de livre sterlingi, și urmând a se asculta mai mulți martori cari își au locuința în Viena și în Iași, curtea din Londra ar fi decis ca să se transporte la Viena și în Iași spre a primi deposițiunile lor, fiindcă după legea engleză ascultarea martorilor prin comisiune regatorie, nu este valabilă, apoi martorii locuind în țara străină n'ar pute fi citați și nici un mijloc coercitiv nu pot avea în contra lor. Se afirmă că curtea a fost deja la Viena și că acolo în virtutea principiului reciprocității, guvernul austriac a permis luarea dispozițiilor dela mar-

tori, însă se ȳice, că curtea ar fi fost presădată de un judecător austriac. Așteptăm și noi să-i vedem pe judecătorii englezi aici și să-i vedem în exercițiul funcțiunii lor după toate regulile și tradițiunile englezești.

Un curios dar. Cu ocaziunea iubileului cancelarului de fer, lordul Ranelagh a avut curioasă plăcere de a trimite lui Bismarck un dar — de fer. Numitul lord e unul dintre cei mai mari admiratori a lui Bismarck și el a crezut, că prin nimic nu-și poate exprima mai mult admirarea sa față cu ministrul Germaniei decât prin acest dar unic în felul seu și de tot original. În ziua iubileului s'a primit la posta din Berlin un pachet de o greutate înspăimântătoare; după pondul acelui pachet, puteai ȳice că e mai greu decât vocea lui Bismarck în concertul european. Ce a fost adevă? O masă de scris, dar' o masă nu din lemn, ci toată lucrată cu multă măiestrie din gloanțe de tun. Pulpiturile erau ascunse în modul cel mai artistic în internul celor mai mari gloanțe. Principele Bismarck când a vădut acest dar al curiosului lord a ȳis: „Och, de-ar da Dumnezeu, ca de acum înainte toate gloanțele de tun să aibă soarte așa pacinică ca aceste!“

Un vapor înecat. Să raportează din Neapol trista scire, că vaporul „Umberto primo“, unul dintre cele mai mari vapoare ale Italiei, s'a înecat la insula Ventotene aproape de Neapol. Naia e cu totul perdută. Dintre pasageri au scăpat vre-o 400. Paguba cauzată e de trei milioane lire.

Exarcul bulgar și principele Ferdinand. Exarcul bulgar, Em. Sa Iosif, a declarat cătră un bărbat de stat bulgar, că dînsul nu poate interveni direct pentru principele Ferdinand, până când acesta nu va fi recunoscut de suplima Poartă. Acestă atitudine expectativă, dînsul a motivat-o astfel: „Îmi pare rău dacă guvernul bulgar crede că eu urmez o politică personală sau că sânt căștigat de Rusia și că sânt dușman al independenței poporului bulgar. Fiți convinși că n'am nici dorința nici vre-un interes de a face trebuiri Rusiei, în opozițiunea cu aspirațiunile naționale ale poporului bulgar. Eu, ca șef al bisericii bulgare, nu servesc decât intereselor bisericeii și națiunii mele. Deoarece o parte însemnată dintre credincioșii mei, Bulgarii Macedoniei și Traciei, aparține Turciei și sknt sub conducerea mea directă, trebuie să urmez o politică otomană pentru-ca să scap pe Bulgarii macedoneni, cari au să lupte contra panelenimului. Acestui scop îmi consacrez întreaga mea viață și toate puterile mele. Voiesc ca Macedonia să nu fie absorbită de Greci.“

De ale timpului. Cel mai nou buletin al institutului meteorologic din Viena sună: după-ce în cele douăzeci și patru de oare din urmă presiunea aerului a crescut tare, e de așteptat pentru zilele viitoare un timp liniștit, dar' rece.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 399/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 23 August st. n. 1887.

(Urmare.)

Președinte: Iacob Bologa, v.-președinte. Membrii prezenți: I. St. Șiuclăuș, Dr. Ilarion Pușcariu, Z. Boiu, P. Cosma, G. Barițiu, Ioan Popescu, I. V. Russu, B. P. Hărășian, C. Stezariu, Nicanor Frateș.

Secretar: Dr. Ioan Crișian.

Nr. 118. Domnul vice-președinte arată, că s'a aflat îndemnat a conchiema pe membrii comitetului la ședința extraordinară într-o cauză prea tristă, spre a anunța adevă, că după o telegramă primită astăzi după amiază dela dl canonic I. M. Moldovan din Blaj, Ilustritatea sa prea demnul și prea iubitul președinte al Asociațiunii transilvane, dl Timoteiu Cipariu, astăzi la oarele 5 dimineață s'a mutat la cele eterne, și că ceremonia înmormântării a acestui ilustru bărbat se va ține în 5 Septemvrie n. a. c. în Blaj. (Ex. Nr. 397/1887.)

Comitetul, pătuns de cea mai profundă durere, își împlinesce numai o sacră datorință către unul din cei mai mari și mai iluștri bărbați ai națiunii, când în aceste momente prea triste vine a da prin sculare expresiune celor mai intime simțăminte de condoleanță pentru pierderea ilustrului reposat. În nex cu aceasta se hofăresce: a se afirma la casa Asociațiunii flamură neagră, și a se pregăti o cunună de lauri, pe care comitetul, participând în corpore la ceremonia înmormântării, să o depună pe cociugul distinsului defunct. Cu ocaziunea ceremoniei va vorbi în numele Asociațiunii transilvane, prim-secretarul Asociațiunii, dl George Barițiu.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p., v.-președinte, secretar II.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede d-lor: I. St. Șiuclăuș, Dr. Il. Pușcariu, Z. Boiu. S'a verificat. Sibiu, în 7 Septemvrie 1887. I. St. Șiuclăuș m. p., Dr. Il. Pușcariu m. p., Z. Boiu m. p.

Nr. 406/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 9 Septemvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte; Membrii prezenți: I. St. Șiuclăuș,

Dr. Il. Pușcariu, P. Cosma, E. Macellariu, I. Popescu, B. P. Hărășian, George Barițiu, Zaharie Boiu.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 119. Presidiul notifică, că în conformitate cu concludul luat în ședința extraordinară dela 3 Septemvrie a. c. comitetul a participat în corpore, sub conducerea vice-președintelui, la ceremonia înmormântării ilustrului președinte al Asociațiunii, Timoteiu Cipariu, că s'a depus o cunună pe cociugul distinctului defunct și că dl prim-secretar G. Barițiu a vorbit cu ocaziunea ceremoniei în numele Asociațiunii.

— Spre sciință.

Nr. 120. În conformitate cu concludul adunării generale din ȳst-an, ședința II. punctul 23 se cetesce procesul verbal, luat în ședința II-a a adunării generale a XXVI, ținută în Sibiu la 29 August a. c. (Ex. Nr. 396/1887) și

— Se verifică.

Nr. 121. Dl Max Müller, editor și librar în Breslau prin adresa de ddo 10 August a. c. și cu provocare la concludul comitetului Asociațiunii ddo 5 August a. c. Nr. 323 prezintă un exemplar din opul „Românie“ de Rudolf Bergner cu rugarea a se dispune circularea între membrii Asociațiunii a unei liste de subscripțiune, urmată de recomandarea acelui op. (Ex. Nr. 358/1887.)

— Cartea intitulată „Românie“ de R. Bergner se transpune dlui G. Barițiu spre dare de părere.

Nr. 122. Ioan Domian, aspirant la facultatea juridică, cere a i-se conferi un stipendiu vacant spre a pute continua studiile academice (Ex. Nr. 381/1887.)

— Ne dispunând Asociațiunea de stipendii cu asemenea menițiune, cererii prezente nu se poate satisface. (Va urma.)

Varietăți.

(O reînviere.) Locuitorii statului Navarredondo din Spania însoțeau mai de-ună ȳi la biserică corpul primarului lor, mort în ajunul acelei zile. Se scie, că în unele oare ale Spaniei corpul este dus descoperit dela casa mortuară până la cimitir. Însă, în mijlocul drumului și tocmai în momentul când cioclii depuseseră sicriul pentru a se repausa un moment, primarul se ridică și încep a vorbi cu administrații sei întrebându-i ce ar însemna aceasta! Se vede, că primarul se află bine și, că totul a fost numai efectul unei greșeli a medicului orașului. Primarul însă a scăpat ieftin.

Posta ultimă.

Budapesta, 3 Octomvrie n. Casa deputaților. Președintele după vârstă împărtășesce Casei, că 422 de deputați și-au prezentat credinționalele, care toate s'au aflat în ordine. Prin urmare Casa se consideră de constituită.

Conferența clubului liberal a candidat, la propunerea lui Tisza, de președinte al casei pe Tomas Péchy, de vice-președinți pe conții Ladislau Csáky și Bela Bánffy. Alegerea se va face mâne.

Berlin, 3 Octomvrie n. Crispi a plecat aȳi dimineață. Bismarck a petrecut pe oaspele până la vagonul de salon.

Lipsa, 3 Octomvrie n. Procesul de înaltă tradare în contra anarchistului Neve s'a început astăzi. Pertractarea e secretă, fiindcă pertractarea publică ar pute să primejduiască ordinea publică.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Octomvrie n. Casa deputaților a ales de president pe Toma Péchy, ear' de vice-presidenti pe conții Csáky și Bánffy.

Paris, 4 Octomvrie n. „Temps“ ȳice, că scopul întrevederii lui Bismarck cu Crispi ar fi o compensațiune pentru Italia lacas când Austro-Ungaria va merge la Salonichi, mai departe o atitudine împăciuitoare a Italiei față cu Vaticanul precum și o mai mare întindere a înfriurii italiene asupra Mării-Mediterane. „Temps“ crede, că întrevederea aceasta va fi urmată de evenimente serioase.

Agram, 4 Octomvrie n. Consiliul comunal a hotărât cu toate în contra patru voturi o manifestațiune îndreptată în contra guvernului croat și în contra Banului, prin care Maiestatea Sa erugat pentru scutirea intereselor orașului Agram și pentru ordinarea unor astfel de măsuri, care sânt potrivite a liniști poporațiunea. Depeșă, inhibată la oficiul postal și telegrafic, a ajuns cu toate aceste în foile budapestane.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Două posturi de învățători la scoalele române gr-or. din protopresbiteratul Sibiiului. (Archidieceasă):

1. Turnișor, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir și 3° lemne, din cari se încălzească și scoala de învățământ.

2. Ruși, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir și lemne. Învățătorii aleși sunt îndatorați a ține o strană în biserică. — A se adresa până în 1 Octomvrie s. v. la protopresbiterul tractului: Simeon Popescu, în Sibiiu.

Economic.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 1 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.— cr. până 43.1/2 cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 44.1/2 cr. până 45.— cr., românesco de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4° cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiiu

din 4 Octomvrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.64	vând.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.11	"	1.11 1/2

Bursa de București.

1 Octomvrie — 5 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
" (Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—
Împrumutul Municipal 5%	—	—
Scrisuri func. rurale 7%	—	—
Scrisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	—	—
" 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei vârs. într.)	1034.—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	236.—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	103.1/2	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	14.35	14.40
Schimb		
Londra 3 luni	25.22 1/2	—
" cek	25.44	—
Paris 3 luni	99.50	—
" cek	100.07 1/2	—
Berlin 3 luni	123.60	—
" cek	124.70	—
Viena	2.02 1/4	—
Agio	14.40	—

Bursa de Budapesta

din 3 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.50
" " hârtie " 5%	86.80
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.20
" " " bănățene-timișene	104.20
" " " cu cl. de sortare	104.20
" " " transilvane	104.20
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	124.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	81.—
" " aur austriacă	82.20
" " argint austriacă	112.25
Losurile austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	289.—
" " " austr.	282.20
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterlingi	125.90

Bursa de Viena

din 3 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.75
" " hârtie " 5%	86.75
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.10
" " " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.35
Împrumut cu premiu ung.	123.40
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.78
Rentă de hârtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.45
Rentă de aur austriacă	112.10
Losuri austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	879.—
" " de credit ung.	288.50
" " " austr.	288.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.92 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.45
Londra 10 Livres sterlingi	125.65

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

[455] 16

în Sibiiu,

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termouri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1883 fl. 516,711.66	în a. 1869—1883 fl. 348,145.02
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
Suma fl. 617,757.15	Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

605.053 fl. 64 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțocano		Tren de porțocano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțocano	Tren de porțocano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțocano						
Viena	11.10	7.40			București		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—	Teiuș		11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45		
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26		
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	{	—	10.12	2.32	Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Oena	8.27	4.18	5.57		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46	Feldioara	{	4.01	7.20			2.17	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiiu	9.—	4.42	6.30		
Vărad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Apatia	{	4.47	7.57		Glogovaț		2.37	4.43	Simeria (Piski)		2.32	6.15		Sibiiu	3.43	8.50	10.25		
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Agostonfalva	{	5.28	8.24		Gyorok		3.19	5.07	Deva		2.52	6.35		Oena	4.26	9.17	10.49		
Mező-Telegd			9.39	2.19	Homorod	{	5.59	8.47		Pauliș		3.43	5.19	Branicica		3.23	7.02		Loamneș		9.45	11.15		
Rév			10.17	2.41	Hașfalău	{	6.49	9.24		Radna-Lipova		4.05	5.41	Ilia		3.55	7.28		Șeica mare		10.20	11.45		
Bratca			11.36	3.24	Sighișoara	{	8.35	10.37		Conop			6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40	Copsa mică		10.49	12.10		
Bucia			12.16	3.47	Elisabetopol	{	9.12	11.—		Bérvava			6.28	7.55	Zam		4.44	8.11						
Ciucia		9.04	1.57	4.35	Mediaș	{	9.56	11.34		Soborșin			7.25	8.42	Soborșin		5.30	8.46						
Huedin		9.34	3.11	5.15	Copsa mică	{	10.37	12.03		Zam			8.01	9.12	Conop		6.27	9.33						
Stana			3.40	5.37	Mickasasa	{	10.59	12.18		Gurasada			8.34	9.41	Radna-Lipova		6.47	9.53						
Aghiriș			4.15	5.53	Blaj	{	11.16	12.26		Ilia			8.55	9.58	Pauliș	9.06	7.28	10.27	5.50	Cucerdea	3.22	10.20	3.25	
Ghirbău			4.36	6.05	Crăciunel	{	11.37	12.42		Branicica			9.19	10.17	Gyorok	9.26	7.43	10.42	6.13	Cheța	3.52	10.50	3.58	
Nădășel			4.58	6.20	Teiuș	{	12.33	1.23		Deva			9.51	10.42	Glogovaț	9.46	7.59	10.58	6.38	Ludoș	4.13	11.11	4.20	
Cluj	{	10.34	5.26	6.38	Șibot	{	1.51	2.06		Simeria (Piski)			10.35	11.07	Arad	10.21	8.28	11.35	7.19	M.-Bogat	4.23	11.20	4.30	
Apahida	{	11.—		7.08	Aiud	{	2.18	2.27		Orăștia			11.11	11.37	Szolnok	10.38	8.42	11.39	7.38	Cipeu-Iernut	5.—	11.57	5.11	
Ghirăș	{	11.19		7.36	Vințul de sus	{	2.48	2.49		Șibot			11.43	12.—	Budapesta		9.17	12.31		Kerelő-Sz.-Pál	5.15	12.12	5.23	
Cucerdea	{	12.33		9.16	Uioara	{	2.56	2.56		Vințul de jos			12.18	12.29	Viena		2.32	5.12		Nireșten	5.38	12.36	5.53	
Uioara	{	1.11		10.—	Cucerdea	{	3.14	3.12		Alba-Iulia			12.36	12.46			6.—	8.20		Oșorhe u	5.57	12.55	6.13	
Vințul de sus	{	1.25		10.09	Ghirăș	{	4.01	3.76		Teiuș			1.29	1.41			3.—	6.05		Reghinul-săs.		1.20		
Aiud	{	1.46		10.19	Apahida	{	5.28	5.01																
Teiuș	{	1.46		10.48	Cluj	{	5.56	5.21																
Crăciunel	{	2.25		11.55	Nădășel	{	6.37	6.01	8.—															
Blaj	{	2.50		12.24	Ghirbău	{	6.58	6.19	8.36															
Mickasasa	{	3.03		12.52	Teiuș	{	7.14	7.12	9.02															
Copsa mică	{	3.35		1.34	Aghiriș	{	7.29	7.41	9.32															
Mediaș	{	4.01		2.19	Stana	{	7.56		10.11															
Elisabetopol	{	4.20		2.46	Huedin	{	8.18		10.51															
Sighișoara	{	4.55		3.31	Ciucia	{	8.58		12.16															
Hașfalău	{	5.42		3.59	Bucia	{	9.15		12.50															
Homorod	{	6.01		4.32	Bratca	{	9.34		1.19															
Agostonfalva	{	7.27		6.53	Rév	{	9.53	8.20	2.—															
Apatia	{	8.08		7.21	Mező-Telegd	{	10.25	8.46	3.04															
Feldioara	{	8.36		8.23	Fugyi Vásárhely	{	10.47		3.36															
Brașov	{	9.06		9.02	Vărad-Velenceze	{	10.57		3.52															
Timiș	{	9.46		9.52	Oradea-mare	{	11.04	9.11	4.03															
Predeal	{	1.55	5.37		P. Ladány	{	11.19	9.16	4.47															
București	{	2.53	6.20		Szolnok	{	1.15	10.37	1.23	7.30														
	{	3.28	6.47		Predeal	{	3.29	12.20	3.24	5.25														
	{	9.35	11.50		Budapesta	{	6.33	2.15	7.45	10.—														
	{				Viena	{	2.50	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu													
	Tren omnibus	Tren de porțocano	Tren de porțocano			Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțocano														
Viena		11.10	2.—	Teiuș			11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15										
Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia			12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45										
Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos			12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26										
Arad	{	4.10	5.45	Șibot			1.01	4.51		Oena	8.27	4.18	5.57										
	2.17	4.30	6.—	Orăștia			1.32	5.18		Sibiiu	9.—	4.42	6.30										
Glogovaț	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)			2.32	6.15		Sibiiu—Copsa mică													
Gyorok	3.19	5.07	6.38	Deva			2.52	6.35		Sibiiu	3.43	8.50	10.25										
Pauliș	3.43	5.19	6.51	Branicica			3.23	7.02		Oena	4.26	9.17	10.49										
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Ilia			3.55	7.28		Loamneș		9.45	11.15										
Conop		6.09	7.37	Gurasada			4.08	7.40		Șeica mare		10.20	11.45										
Bérvava		6.28	7.55	Zam			4.44	8.11		Copsa mică		10.49	12.10										
Soborșin		7.25	8.42	Soborșin			5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.													
Zam		8.01	9.12	Conop			6.27	9.33		Cucerdea		3.22	10.20	3.25									
Gurasada		8.34	9.41	Radna-Lipova			6.47	9.53		Cheța		3.52	10.50	3.58									
Ilia		8.55	9.58	Pauliș	9.06	7.28	10.27	5.50		Ludoș		4.13	11.11	4.20									
Branicica		9.19	10.17	Gyorok	9.26	7.43	10.42	6.13		M.-Bogat		4.23	11.20	4.30									
Deva		9.51	10.42	Glogovaț	9.46	7.59	10.58	6.38		Cipeu-Iernut		5.—	11.57	5.11									
Simeria (Piski)		10.35	11.07	Arad	10.21	8.28	11.35	7.19		Kerelő-Sz.-Pál		5.15	12.12	5.23									
Orăștia		11.11	11.37	Szolnok	10.38	8.42	11.39	7.38		Nireșten		5.38	12.36	5.53									
Șibot		11.43	12.—	Budapesta			9.17	12.31		Oșorhe u		5.57	12.55	6.13									
Vințul de jos		12.18	12.29	Viena			2.32	5.12		Reghinul-săs.			1.20										
Alba-Iulia		12.36	12.46				6.—	8.20		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea													
Teiuș		1.29	1.41				3.—	6.05		Reghinul-săs.		4.45											
Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)						Oșorheiu	{	6.56	12.15	10.20									
Simeria		2.42	Petroșeni		6.10					Nireșten		7.16	12.35	10.39									
Streiu		3.25	Banița		6.53					*Kerelő-Sz.-Pál		7.40	12.58	11.02									
Hațeg		4.16	Crivadia		7.37					Cipeu-Iernut		8.03	1.19	11.23									
Pui		5.11	Pui		8.20					M.-Bogat		8.37	1.49	11.53									
Crivadia		5.58	Hațeg		9.01					Ludoș		8.51	2.02	12.06									
Banița		6.40	Streiu		9.52					Cheța		9.08	2.18	12.22									
Petroșeni		7.12	Simeria		10.31					Cucerdea		9.40	2.46	12.50									
Arad—Timișoară			Timișoară—Arad							Simeria (Piski)—Uniedoară													
Arad	6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—				Simeria (Piski)				2.18									
Aradul nou	6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02				Cerna				2.39									
Németh-Ságh	6.55	6.44	Orcizfalva		7.46	6.32				Uniedoara				3.05									
Vinga	7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02				Uniedoară—Simeria (Piski)													
Orcizfalva	7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23				Uniedoara				5.10									
Mercizfalva	8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01				Cerna				5.36									
Timișoară	9.08	9.02	Arad		9.27	8.17				Simeria (Piski)				5.55									
Ghiriș—Turda			Turda—Ghiriș																				
Ghiriș	9.26	4.19	Turda		8.29	3.19																	
Turda	9.47	4.40	Ghiriș		8.50	3.40																	